af færdigheder og kvalifikationer hos de arbejdstagere, som arbejdsgiveren udpeger til at varetage aktiviteterne til beskyttelse og aktiviteter til forebyggelse af erhvervsbetingede risici inden for virksomheden.

Konklusion

1) Kongeriget Sverige frifindes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. juni 2006 — Kommissionen mod Finland

(sag C-249/05)

»Traktatbrud — artikel 28 EF og 49 EF — sjette momsdirektiv — artikel 21 og 22 — pligt for en afgiftspligtig person, som har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor han udfører afgiftspligtige transaktioner, til dér at udpege en fiskal repræsentant, som ikke er direkte betalingspligtig«

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — betalingspligtige personer (Rådets direktiv 77/388, art. 21 og 22) (jf. præmis 56 og domskonkl.)

Angående

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 49 EF samt artikel 21 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af

medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, der fastsætter en pligt for en afgiftspligtig person, der ikke har bopæl i indlandet, men som udfører afgiftspligtige transaktioner dér, til at udpege en fiskal repræsentant, som ikke er direkte betalingspligtig.

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, idet den kræver, at afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Finland, men som foretager afgiftspligtige transaktioner i Finland, skal udpege en fiskal repræsentant, når de er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, der er part i en overenskomst om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området indirekte skatter, og hvis anvendelsesområde svarer til anvendelsesområdet for Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som ændret ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 og for Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92.

2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.